

H. K. K. K. K.

V  
 J. Steiner

Jeg er fortvilet meget taknemlig  
 over Venlig i hinner for tilbake i sin tid  
 vedlagt svar fra dep. mentet til henn  
 stotingsmann Buschholdt, da dette er i  
 original som de er og hinner over at  
 interesse for min sanne, da og i  
 ferd i alle felle anledning i kunde  
 dette i en betydelig avskrift. Men det  
 må være av betydning til gjennomgang for  
 henn justisministeren og da for det gå sin  
 ferdig selv om og skulle gå det glipp for  
 alltid.

Med hilsen  
 Abildgaard  
 H. K. K. K.  
 7

Narvik den 18/11-1953.

Kjære Fru.

postboks: Likonhuset,

Byne Greppest. 17, Narvik.

Forbundet for Sosial Opplysning.  
Rieshovsgt. 5, Oslø.

Jeg glemmer av hvordan en tid fra hjemmet er jeg etter å  
kommet hjem, blitt oppmuntret på oppropet i "Folket" har  
for 24 f.m. med hensyn de tidligere NS-fremstøtene som  
ikke er kommet inn i sine tidligere stillinger eller  
arbeide, og som ønsker dette, om å vende inn til  
det andre Forbunde, beror på de oppgitte spørsmål.

I denne anledning tillater jeg meg å uttrykke for  
å gi et lite resumé av mitt forhold, som forøvrig det andre  
Forbunde også formodentlig minner, da jeg tidligere i  
denne anledning, har søkt Forbundets velvillig bistand  
langt dette har kommet sammen med senere.

"Jeg kom med i NS under midlertidig tjenstgjøring i Oslø  
i desember 1940 under de forhold som de gjorde seg gjel-  
dende der og som er så velkjent. - Jeg kom tilbake til  
mitt hjemlige arbeid i januar 1941. I mars samme år  
ble jeg berørt av politimesteren som fangeføret med en  
mannen Kalle Rønnmo, som var arrestert av tyskerne  
illegalt arbeide, til Rønnmo's hjelpesanger, for senere å  
sendes til Tyskland. - Jeg viste at fanger hadde å  
erstatte om å ville komme til Sverige ved første a-  
ledning og noe i den retning uttalte han også  
meg da vi kom ombord i skipet for å reise. Fanger er  
heller ikke den gang, eller hadde han selv Tyskland, at jeg

NS. - Jeg ønsket å få lånes til fangerne å lære dem inn i som  
 det vanligste ved slike transportar, og ikke mindre i mine  
 tilfelle hvor vedkommende var tyskernes fange. - De fangerne hadde  
 at han skulle få bevegelsesfrihet uttaltte han til mig, "Erst om  
 jeg rømmer". Jeg kunne selvsagt ikke svare noe annet på dette  
 da vi var helt ukjent for hverandre og en hel del tyske offiserer  
 og soldater som medfulgte skipet, at det gjør de vel ikke.  
 Det var av antipne med god fremkomst til Sverige, stod  
 jeg på dekk og så fangerne rømme fra skipet. - Jeg foretok  
 mig intet for neste dag da vi var kommet frem å fangerne  
 skulle advares, da måtte jeg ringe svenske politibureauer  
 og meddele at fangerne var rømt. - Fangerne hadde da på grunn  
 herav fått så langt forproving, at han kom seg vellystet over  
 til Sverige, til tross at det øyeblikkelig ble satt igang en om-  
 jettende etterforskning både av det norske og tyske polit. -  
 Etter mange og lange forhör av tyskerne, ble jeg stillet for "Kriegs-  
 richt" rettet for sabotasje og uaktsomhet i G. mesten, - men etter  
 mange vidneordigheter endelig frikjent under visse betin-  
 gelser. Tyskerne hadde nemlig under søkt mitt forhold til NS.  
 skulle få et positivt vitne, og det var nok grunnene til frikjennelsen.  
 Jeg ble gjort medlems på både i "Kriegsrichtern" og i for tyskerne gjen-  
 norsk politibureauer, at det meinte som senere av noen art  
 måtte komme på ord min person, ville bli tatt på med stor  
 straff. - I denne tiden fikk jeg med tanken om å melde mig  
 ut av NS, da jeg ville stå sammen med mine kolleger her som  
 ikke var NS, da de ennå ingen anerkjennelse eller pålegg hadde  
 fått om å gå inn i NS. Etter det jeg da hadde gjennomgått  
 turde jeg ikke melde mig ut av NS, som bare ville føre til  
 arrestasjon og forvisning. Jeg mente det var bedre å stå på  
 sin post og tyne norske interesser på beste måte i en så  
 vanskelig tid. - Altså, etter at det var gått en tid og for-

Forholdet kom mer på avstand, skattet jeg å betale kr 2  
 Tingen i NS og mente derfor å gi en ubestemt sum  
 medlem - sum som er det almindelige i alle organi-  
 sasjoner og foreninger, også innen NS, kom ett medlem ikke  
 vedlikeholder sin kontingent og han ikke burde å betalte  
 som medlem. Jeg betraktet meg der for ikke som medlem  
 av NS etter juni 1942. - Jeg hadde betalt kontingent i NS  
 for 18 måneder. Dette medlemskap hadde i samme tid  
 vært så passiv som vel vanlig. Jeg hadde ingenting til-  
 etskrevet, ei eller forfremmelse av noen art under slike  
 saker. Jeg opptok kun de som ellers mine aksjoner og  
 til med den største interesse som jeg alltid har hatt  
 for mitt eget, - utelukkende for norske interesser, og mer  
 enn jeg ofte møter, rett som det er. Ved frigjøringen  
 hadde jeg på grunn av den lille kassen i over-  
 tidsarbeide, som jeg såhelt som å få utbetalt, og den  
 være avsluttet av justisdep. medlem. - Jeg hadde på mange  
 forskjellige måter gjennom hele etterkrigsperioden forfulgt  
 norske interesser, blandt annet ved å gi så langt, at jeg  
 gjaldt til avskydsretts sak for min stilling, som følge av at  
 disse ikke ble belagt for rettslig undersøkelse, - men ble  
 i min stilling som følge av at forholdet da ble rettet  
 på. - Jeg hadde på mange måter gjort meg fortjent -  
 kanskje mer enn noen av mine kolleger, ikke NS.  
 For noe annet enn jeg ble tildelt. - Det vil være forlangt  
 her å komme utvunnet inn på dette. Det ligger seg ved  
 som bilag noen av de mange uttalelser som mitt  
 forhold som jeg er i besiddelse av, men som ikke foreligger  
 for myndighetene den gang min sak ble avgjort, da  
 jeg blint trodde på de gode løfter fra Landsoverrettslin-  
 gens chef, at det var bare om å få saken avgjort, så ville

Jeg minn stilling i jeg er som ikke lang tid og dette var jo  
 en vanskelig for mig og da jeg heller aldrig kunne være  
 mig muligheten av det som til denne dag er skjedd. -

Jeg var ikke arrestert, kun de første dager med uheld polit.

Jeg ble suspendert fra min stilling som politibetjent 1945-45  
 uten lønn, og i mars 1946 forlatt denne ved Lovelag ut-  
 Frediget av politimannen i Navike, samt en bot på kr. 2500. - og  
 rettighetsstop pkt. 1 og 2 (Sten unntatt og hjelp unntatt) etter  
 Lovbestemmelse §. 3 for §. 2 nr. 1 a. For passiv med-  
 lemskap i NS. Jeg vedtok ikke forelegg, da jeg mente boten var  
 urimelig, ibetrolning brøden og at jeg ble forlatt min stilling. Jeg lot  
 derfor forelegget gå til retten for Rinnarske behandling - uten  
 dommen. Retten - Navike byrett - 1944-46 ble forelegget opp-  
 rettholdt med innsettelse av at boten ble satt med til kr. 2000. -  
 da jeg også har av dommen best. byfjord Nordgård, men tilten  
 til hvad kan uttalle til mig - noe jeg ikke found grunn til  
 mistenke - at jeg snart kom i min stilling igjen, vedtok jeg  
 for å få oppgjort mitt forhold og betalte boten kr. 2000. - del-  
 vis og for det meste av linte penger. -

Etter denne tid ble det etterhvert politistillingen ledig ved  
 Navik politikommissær som jeg stillet, men uten å komme i  
 betrolning, til tross for at tidligere NS-felle ble i privat som  
 offentlig bedrift og stats- sivil som kommun-ingeniør i  
 ulike etater og med straff på flere år for sitt forhold i for-  
 hendelse med NS, kom inn i sitt arbeid og sine stillinger  
 etterhvert som de <sup>og</sup> ut og hadde sonet sin straff, for ikke å  
 telle som de mest passive som portingen nr. 7. som  
 allerede har, kom inn i stillingene i 1947, og var i landet  
 også ellers omkring i landet. Etter de opprørens rettning-  
 lingen for gjennomsettelse av tidligere NS-ingeniører, avte  
 og skiv til Navik Politiforening som og forøvrig har vært

med i stulle og var medlem av, som disse - Forordningen - hadde noe innvirkning på gjensinnsettelse. Men 17/8-48 fikk jeg skrive fra Forordningen om at ingen av disse hadde noe innvirkning på gjensinnsettelse i stillingene, men på grunn av de forbeholdte rettighetstap, anses det fra Forordningens side lite sandsynlig at disse ble opphevet eller uttrykt. - No politiskombinasjonens side har det heller ikke vært til hinder for mitt gjensinnsettelse. - Etter en konference med politimesteren som også endte på at de hadde vært av den samme mening med hensyn til rettighetstapene, som Narvik politiforordning - avsluttet det på dette tidspunktet var gjensinnsettelse allerede en masse off. tjenestemenn i ulike stater og hvis forbeholdte rettighetstap ville kunne anses like nødvendig for dem som for mig i dette tilfelle - Både på Justisdep. nivået som beredning forsvarte avgjorte mine rettighetstap for de ved å kunne komme i mitt gamle hjem. Således ble anbefalt såvel av politimesteren, som av lagens autoriteter, blandt annet daværende ordfører, og stortingsmann Alfred Vilens Narvik, på det samste. - Det kalte års tid etter fikk jeg beskjed om at situasjonen var ordrett, da det ikke var funnet grunnlag for å foreta denne for Norge og de rettighetstapene ville falle bort i henhold til vedtatt lov av - vintertidspunktet 1949. Etter at jeg fikk tilbake mine rettigheter - stemmerett og valgrett - i h. til lov av 1949, har jeg søkt om å komme inn i mitt gamle hjem for hver gang det har vært ledige politistillingene her - og det har vært mange flere - men uten resultat. - Jeg har også søkt stilling i fripolitiet her, på kommando ved politiskommisjonen, arbeidet forøvrig i politiet som måtte passe for mig så spesielt som arbeidet også er blitt innen politiet og stillingene forøvrig priort som

Offensivt oppi blandt annet i grenspolitiet i Finnmark, men uten resultat. - Dødsfall til grenspolitiet var i henhold til kinnkjøring, sendt Justisdepartementet. -

Jeg har ved Flus høve i denne anledning henvendt mig til politimesteren for i fo' en uttalelse som høve giennem til dette saksnummer tilfelle kan vare, tatt i betraktning at som er gjort og de vedtale i Stortinget for å bringe disse utlydelige tilbake til samfundet i sine egne, der de kan gjøre nytte for sig og deval for samfundet. I mine hadde jeg også skrevet Flus skriv til dep. mentet og foreslo det samme og den uanselige situasjon jeg befandt mig i av forskjellige grunner, blandt annet mitt manglende gode, min alder og deval uanselighetene uten noen annen forkjennskap<sup>for</sup> å kunne ta for sig noe annet. Skulle også min brøst som pi' grunner av disse forhold har vært og er syke av urettidighet, - men uten noe samband som av houbet av. Ommeier fikk jeg vilde<sup>ad</sup> ad politimesteren, at det var uanselig for mig å kunne fo' noe å gjøre i mitt tidligere gode, da han neppe vilde fo' godkjende min ansettelse i politiet av dep. mentet, idet han ved høve personlig hadde forelagt dep. mentet uoville forhold og for det svar at jeg helst ikke kunde inlaas i politiet igjen. -

Uten dette, som jeg lenge har vært klar over, da høvken politimesterens mennene, mine kolleger, og ens autoriteter og befolkning forøvrig har, har høtt noe innvirkning eller å utsette pi' min person og mitt<sup>høy</sup> lange virke i denne, henvendte jeg mig blussk annet til Stortingensmannen Rønneholdt som var elakvisig nok å forelegge saken for dep. mentet, da jeg pi' mine skriv til dep. mentet under henvendning til Stortingets vedtale nr. v. for giennemte utsp for disse som har vært ut og forstøtt sin stilling, ikke kunne fo' noe som. Skriv 27/2-53

Jeg vil takke for den interessante innlegg som er kommet inn i forbindelse med utvalget av dep. mentets svar av 29/2-53 i denne anledning. Dep. mentets svar som jeg vedlegger er eiendommelig i sitt slag og i det svar på hovedspørsmålet som jeg tillot meg å få klarlagt. -

"Er det ikke den eller disse - nemlig i dette tilfellet - som har vært tidligere NS, forløst stillinger m. v. såhen gjelder og som det har vært tale om og vedtatt i Stortinget å føre tilbake til kampfronten i sitt tidligere arbeid eller yrke". - Hvem skulle det eller om det kan utspørres?

I mitt svar til den stortingsmannen Børnlyng, står blandt annet, at han har delatt i NS-møter, det er mer enn betryggende at en så ubetydelig ting som å være tilstede på tre foredrag holdt av tre forskjellige NS-ministre såvidt vinderes og hørt av mine kolleger og lynteremenns forening - ikke NS - var ansett som å være i møte - og møtte, er blitt tillagt så stor betydning. - Dette var forening også i den første tid - vistnok i 1941. - Jeg har på ny henvendt meg til dep. mentet i anledning dette svar og fått svar på min henvendelse gjennom beboeren de politikerne, at dep. mentet fastholder sitt tidligere standpunkt. - Jeg har forening i denne, og flere anledninger vil til mine mange skrive til dep. mentet som foreningens der.

Jeg har vært politiskmann i ca. 25 år - de siste 22 år i denne by. - Mitt forhold og samarbeide med forsvaret, såvel som kolleger og levers befolkning forening, har vært det allubeste og har heller ikke hatt noen forening eller frigjørings. - Jeg har på flere møter og vist den største sympati, selv fra de første dager eller frigjørings av levers befolkning og det har vært komme og forening, at jeg.



tatt i betraktning tidligere NS-lykkesvinner, hvis brøder  
 har vært av en langt alvorligere karakter og som for flere  
 år siden er kommet inn i sine stillinger, har gått vill-  
 som i denne lange tid og ikke kommet inn i mitt tidli-  
 gere gte. - Ja, jeg har også for flere hold på grunn av  
 denne uønskede, vært anmeldt som på alle mulige  
 måter i såke min rett hånd det er vill koste. - Jeg er  
 også kjent med, at det for Norges autoriteter flere ganger har  
 vært gjort henvisninger til politiets forelle her, omkring  
 denne rett. - Det er derfor en mere usubtil, at dep. men-  
 tet som mindre bygger til mitt forhold og min person  
 forøvrig, kan stille seg hindrende i veien for mitt gjens-  
 innsett, når Statens - dep. mentat- og sine representantene her-  
 ptil i administrasjonen - og Norges autoriteter og befolkning  
 forøvrig kan skulle ha det allerbeste byenskap til mitt  
 forhold og min person, intet har i innverne rett mitt  
 gjensinnsett, Continuere! -

Jeg har for frigjøringen en tid hatt hjelp av det offentlige -  
 forsørgsundersøkt - og for det neste i alle disse år og lidt  
 penger av mine venner og delvis av arbeidere på landet som  
 nær og høst, som kunne ha passet for mig, tatt i betraktning  
 någje uvanlige og de som politimenn og dertil min alder. -  
 Ususkelighetene kunne, vil kunne bli forstilt, når jeg dertil  
 ingsen fagkunnskap er for noe annet, enn i mitt tidligere  
 gte. - Min brøder har vært og er også av uroelidelse som følge av forholdene. -  
 Jeg er klar over at neppe noen rett idag eller det forbigående  
 har kommet for å minne om min stilling - i alle tilfelle ikke til  
 noen nytte. - Under disse forhold som nevnt skulle jeg dep. mentat  
 om i for ettergitt beting som er betalt - refensjon - men overstatt. -  
 Når dep. mentat på denne måten, som ett uttrykk, har

avskrevet mig fra i Komme i mit tidligere gætte, stibte i  
 Lise med grunden min, og ministerpostale an. o. helt fra  
 1948, da mit forhold for gjenvindelse blev de oppbrøken  
 retning og i en endelig, har jeg sålt dep. mentil, som  
 ett rimelig krav og som en liten adlyde for en til-  
 sammensvoren menneskeverdige tilvarende, som en adlyde  
 pensjon i forhold til min tjenestetid. - Men heller ikke  
 har jeg dep. mentil i sine uoverkelig odelige for min-  
 neskevarer. Dep. mentil hadde at jeg har vært medlem av  
 av Navis kommun-pensjonskasse til frigjøringsen og at  
 jeg derfor har med denne i gjøre angående pensjons-  
 spørsmål. - Navis kommun-pensjonskasse hadde på sin  
 side, at denne i følge en paragraff i pensjonskassens  
 vedtatt er avskrevet fra å bevilge mig pensjon selv etter  
 oppnådd aldersgrense for de kommun.tjenestemenn som  
 er 66 år. Men er det intet til hinder for, at jeg kan  
 utbetalt mit innskudd i denne pensjonskasse, men  
 det har jeg ikke noen interesse av som rimelig. Det er  
 den pensjon i tilhelt med andre statstjenestemenn jeg  
 tilkommer i henhold til min tjenestetid, som er etter  
 forholdene liten trygde i alderspensjon, som interesse. -  
 Fra Februar 1923 til 11-1937, da jeg som politivann gikk  
 over til statstjenestemann, var jeg innlemmet som  
 kommun.tjenestemann i Navis kommun-pensjonskasse. Etter  
 11-37 overtok staten et politisk og følgende droed også  
 avskrevet som arbeidsgiver likeoverfor mig, blandt annet  
 også med hensyn til min pensjonering. - Overgangen  
 skjedde automatiske uten at jeg på noen som helst måte  
 var gjort kjent med at jeg forsvant etter denne tid tilhelt  
 den kommun-pensjonskasse - noe jeg aldrig har kunne tenke mig  
 i - Besvirlig utde for min pårørende likeoverfor dep. mentil i

denne anledning, fikk jeg etter 71-37 min lønn utbetalt av  
 Skattefogden i Wordlands som alle andre statsfunksjonærer og av  
 ham trakk 10% i pensjonsinnskudd. - Det neste jeg ved  
 overgangen til Statens 1937 fikk mig meddel, var at al-  
 dersgruppen for politifugter droes oppi over revidert til 60 år,  
 men at de politifugter som var ansett for denne tid  
 hadde anledning, om de skulle ønske, å stå i tjenesten  
 til de fylte 65 år. - I min skriv til dep. mentet, har jeg  
 blandt annet søkt om å få den nevnte pensjon fra  
 17/6-1952 de 13 fylte mine år. - I dette er det ikke noen  
 urimelig anmodning, tatt i betraktning at dep. mentet som  
 forannevnt, har utbetalt mitt gjensvinstløst i øste koor og  
 etter 1948 omgående betalt de samme svangre år igjen  
 å vite i dette, for oppradd aldersgruppe, men når det gjelder  
 min pensjonering, blir jeg henført til den kommun. pensjonskas-  
 se. - Derfor kan de dep. mentet ha utbetalt mitt gjensvinstløst?  
 Jeg har også leddet tilbake for dep. mentet Statens svar som  
 jeg mener er oppradd, tilbake for min pensjonering og det vil  
 da bli Statens sak tilbake for Navets kommun. pensjonskasse  
 å bringe dette forhold i orden snart. - For mig har det min-  
 dre betydning for hvem jeg får det og tilkommer. - Som det  
 fremgår av foranstående synes også dette forhold å være  
 blitt meget komplisert og ganske urimelig. Forsøkte det  
 ikke ved godvill kan finnes en rimelig og rettferdig lø-  
 ning av disse forhold, har jeg håpt og har under overveie,  
 dels med min vilje, da det skulle være urimelig, og søke  
 Statens-dep. mentet - på grunnlag av dette forhold både når det  
 gjelder å ha utbetalt mitt gjensvinstløst og forannevnte med hen-  
 syn til pensjonsforholdet, men har spillet denne økonomien  
 inn, - og på grunn herav kan så rettferdigheter forsett  
 bestå. - Jeg har ikke høyere ønske hatt enn å komme inn i

med biologiske yrkesstudier, hvor jeg har gjort den lille myn-  
 for mig til grunn for samfundet, mig selv og min familie. -  
 Det er ikke til å undgå at jeg i alle disse år etter fri-  
 gjøringen, hvor alt har vært løpløst og forgyvert, er gått  
 tross og livsmot som følge av en litt redusert. -

1. Jeg er f. 1876-1892. Navn: Nikkon Bertin Liestoll,  
 borteid: Rype Grepst. 17, Navne.
2. Jeg har brøstne, og en uvelidetur, i forsørg. Har vært  
 og er fisk. Har ikke hatt arbeid i disse år og er  
 for tiden uten noe å gjøre. - Min økonomi har etter alle  
 vært i forhold og har derfor ved sin tilværelse vis kjenner  
 det er uoverkommelig menneskelig tilværelse, men som  
 selvsagt ikke kan foretas. -
3. Jeg ble ansatt som politikonstabel i Navne 19/2-1923  
 etter i 3 år å ha vært politikonstabel i Bergvik. Etter  
 9/4-1940 var jeg politibetjent samme sted og senere  
 stilling ved det ordonne korps, innvalde jeg den  
 8/5-45 ved frigjøringen. Jeg har vært innlemmet fra  
 19/2-23 i Navne kommun. pensjonskasse.
4. Ved Lovlegg i Navne laget <sup>10/4-46</sup> godkjent stillinger som  
 politibetjent, rettighetsstap pkt. 1 og 2 (stemmerett og  
 krigsvakten) samt en bot på kr. 2000. - som er betalt.  
 Foranvorte rettighetsstap opphevet i.h. lov av 1949. Samme  
 men over e. b. til prosessisk anordning av 15/12-1944  
 §. 3 jfr. §. 2 nr. 1 a.
5. Refalsheim og J. R. 16, korporal fra 1916, politiskolen  
 i Bergvik 1918-19, "Statens Politiskole" - Etterforskningskontor -  
 1932 i Oslo. Fra 1937 ansatt som fast ansatt fra  
 Navne politikorps til det desaverte utrykningspolit

hvor det gjennomgikk flere runder, blandt annet på Trondheim.

Arvidt.  
H. Enslund.  
P. Gruppen. 17.

3. bilag følger.

1943/44

1943/44

1943/44

Erklæring.

Etter anmodning av fiv. politibetjent L. Austvoll, kan jeg bevirke følgende:

Jeg var under okkupasjonen statsadvokat i Nordland. Høsten 1940 i november måned fikk jeg underhånden høre at det var begått et større innbrudstyveri hos agent Oystein Nilsen, Narvik. Det ble meddelt meg at den fungerende politimester Forsgren sammen med en politiløytnant Huseby hadde opptrådt svært eiendommelig under etterforskingen og hadde forsøkt å velte skylden for tyveriet over på besjåerne, herr Oystein Nilsen. Jeg reiste opp til Narvik for å undersøke forholdene, og jeg begjerte rettslig avhør i saken. Det ble godtgjort at tyveriet var begått av herr Forsgrens svoger, en politikonstabel holst sammen med et par andre unge gutter, videre ble det godtgjort at herr Forsgren og Huseby -særlig herr Forsgren- hadde gjort alt mulig for å redde holst og skjulte de virkelige skyldige.

Da overbetjenten var arrestert, så oppsøkte jeg herr Austvoll og hadde flere lengere samtaler med ham. Jeg visste at herr Austvoll var medlem av N.S., men jeg var også fullt klar over at han var et absolutt passivt medlem, herr Austvoll tok sterkt avstand fra den behandling tyverisaken hadde fått, og han var meget meget oppbragt over de korrupte forhold som rådet ved politikammeret. Han fortalte også at han hadde vært avskjed og fått 4 andre ikke N.S.-politfolk til å søke avskjed som protest mot de korrupte forhold ved Narvik politikammer. Under mine samtaler med Austvoll uttalte han sin forakt for hele nazibevegelsen, og jeg fikk det bestemte inntrykk at jeg kunne snakke med ham som med en gammel jøssing. Under de samtaler jeg hadde med Austvoll, la jeg ikke skjul på min oppfatning om hverken tyskere eller nazister, og jeg var like redd for at det skulle ha noen følger for meg da jeg skjønte at jeg kunne stole på herr Austvoll.

Jeg vil bemerke at det var ikke helt ufarlig hverken for herr Austvoll eller andre å blande seg opp i denne tyverisaken. Det viste seg senere at det var sterke krefter i sving for å komme dem tillivs som hadde hatt en annen oppfatning enn herr Forsgren, men når det snarere var at herr Forsgren måtte forlate Narvik, så har jeg grunn til å tro at dette skyltes den tyske gebietskommisær som var en renslig mann og ikke talte elike korrupte affærer.-

Jeg var politimester i Narvik da krigen brøt ut 9. april, 1940, og jeg forlot Narvik den 6. juli, 1940. Jeg kan bekrefte at herr Austvoll i juni 1940 var svært nervøs og nedfor og plaget av søvnløshet. Fra jeg forlot Narvik 6/7-1940 og til november 1943 hadde jeg ingen forbindelse med herr Austvoll. Da jeg fikk vite at herr Austvoll hadde meldt seg inn i N.S., ble jeg ikke lite forbauset da jeg på grunn av mitt tidligere kjennskap til ham visste at han var alt annet enn nazistisk innstillet. Jeg vet at herr Austvoll meldte seg inn i N.S. under en tjenestgjøring i Oslo høsten 1940. De politifolk som oppholdt seg i Oslo på den tid, stod visstnok under et meget sterkt press såvel av Askvig som ikke minst av Riisnes og Jonas Lie. Jeg antar at hadde herr Austvoll ikke vært utsatt for dette press, og hvis han hadde hatt noen å rådføre seg med, så ville han ikke kommet opp i denne ulykkelige affære.

Jeg kom på et tidlig tidspunkt inn i den hemmelige politjeneste og var fra 1943 beskikket som distriktpolitistjef i Nordland. Jeg fikk aldri noen rapporter eller meddelelser som tydet på at Austvoll var annet enn et høist passivt medlem av N.S., og under mitt fornevnte besøk

i Nærvik i november 1948, var da den til stor tjeneste ved deplorasjon

senyen, den 7. april, 1941.

G. Ulfaty (sign.)  
sorenskriver i Hallingdal.

Riktig avskrift bevidnes.

*Nicolai Eide*  
Nicolai Eide,  
postekspeditör.

Erklæring.

I januar 1941 ble jeg arrestert av det tyske politi og anklaget for illegalt arbeid. I mars ble jeg transportert av tyskerne til Narvik og innsett i politiarresten der, for videre å sendes til Kabelvåg hjelpeforsvar og derfra til Tyskland. Blant de politimenn som var min fangevokter i politiarresten i Narvik var herr politi Austvoll. Han opptrådte meget reelt oss som satt der som politiske fanger. Under flere høve lot han oss fange bevege oss friere enn det som var vanlig her i arresten.-

I mitten av mars ble jeg og en annen fange sendt med D/s Skogøy til Kabelvåg hjelpeforsvar. Politii Austvoll fulgte da med som fangefører. Da jeg ikke kjendte til at herr Austvoll stod som medlem av NS og siden jeg hadde fått det inntrykk at han hadde en rettlinjet norsk innstilling, antydet jeg for ham at jeg hadde planer om flukt. Austvoll svarte at det skulle jeg ikke gjøre det fikk greie sig som det var og at jeg kunne bevege mig fritt ombord. Austvoll foretok sig da heller ikke noe med oss som var fanger låst inn i en lugar. Det kan forevrig opplyses at det nedfulkte skipet en del tyskernes tyske soldater og offiserer, blandt de siste tysk politi. Da skipet la til kai i Løgen tok jeg sjansen på å forsvinne i land. Etter flukt i felere dage kom jeg over til Sverige.

Etter det som jeg senere har erfart foretok ikke herr Austvoll sig noe med å alarmere om min flukt forenn skipet kom til Svolvær. Dette for såvidt lange tidsfrist forenn politiet ble varslet om min flukt bidro i høy grad til at fluktforsøket mitt lyktes.- Jeg erklær over at hadde jeg ikke undslo det dengang fra det tyske fangenskap så hadde jeg muligens ikke vært i live idag.- Så på en måte skylder jeg herr Austvoll en takk for hans reale opptræden.

Erklæringsskott den 18 juni 1951.

Atle Kvernmo, ( sing )  
journalist.

Rett avskrift bevitnes.

**NARVIK ARBEIDSKONTOR**

*Jonas A. Larsen*





DET KGL. JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

Jnr. 227/53 P.1.

JR/IB

Herr stortingsmann Halvor Bunkholt.

Tidligere politibetjent Håkon Austvoll, Narvik.

Idet man vedlagt tilbakesender Håkon Austvolls henvendelse av 15. desember 1952 med bilag til Dem, skal man opplyse at spørsmålet om gjeninntak av Austvoll i politiet har vært forelagt departementet flere ganger, senest av Forbundet for Sosial Oppreisning. På en henvendelse herom fra politimesteren i Narvik har departementet svart at på grunnlag av praksis bør Austvoll ikke tas inn igjen i politiet, da han er straffet for medlemskap i NS fra desember 1940 til frigjøringen. Austvoll betalte kontingent i 18 mndr. og deltok i partimøter. For sitt forhold er han foruten bot (kr. 2.000,-) straffet med tap av sin stilling i politiet. Han har søkt benådning. Søknaden ble avslått av departementet 3. januar 1950.

Da Håkon Austvoll er medlem av Narvik kommunale pensjonskasse, hører spørsmålet om pensjon under denne. Det vil ikke kunne tilståes ham pensjon av statskassen.

Austvolls henvendelse til Dem kan ikke foranledige endring av departementets standpunkt.

Oslo, den 20. februar 1953.

Etter fullmakt:

A. Irgens.

Sendes hr Austvoll

Det er som De ser vanskeleg å gjøre noe mer med denne sak.

Arbødigst

Kaare Westad.